Súd:	Okresný súd Prievidza
Spisová značka:	17C/87/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	3814220944
Dátum vydania rozhodnutia:	05. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSPD:2016:3814220944.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD v právnej veci žalobcu: P. Z., narodený X.X.XXXX, bytom I. 3, Z., zastúpený Advokátska kancelária MB, s.r.o. so sídlom Záhradnícka 36, Bratislava, proti žalovanému: Ing. Z. M., narodený XX.X.XXXX, bytom O. 318, zastúpený advokátom JUDr. Dušanom Motúsom so sídlom Hviezdoslavova 3, Prievidza o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 25.000,- eur s úrokom z omeškania z tejto sumy v sadzbe 8,05 % ročne od 23.12.2014 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
V prevyšujúcej časti sa žaloba z a m i e t a .
Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.
Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť Okresnému súdu Prievidza súdny poplatok za podanú žalobu 1.500,- eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1.Žalobca sa prostredníctvom svojho advokáta žalobou doručenou súdu 1.12.2014 proti žalovanému domáhal zaplatenia 100.000,- eur, pričom tvrdil, že žalovaný mu spôsobil svojim protiprávnym konaním poškodenie zdravia, za čo žiadal 50.000,- eur a poškodenie zdravia zasiahlo do jeho súkromného a rodinného života, za čo žiadal 50.000,- eur. Uplatnený nárok na pojednávaní 9.3.2015 zmenil zmenou skutkových tvrdení tak, že sa proti žalovanému domáhal náhrady za bolesť 5.051,- eur, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 8.612,80 eur, nároku na ochranu osobnosti v dôsledku poškodenia a zásahu do zdravia 44.949,- eur a nároku za zásah do práva na súkromie a rodinný život 41.387,20 eur. Uplatnený nárok na pojednávaní 7.11.2016 zmenil zmenou skutkových tvrdení tak, že sa proti žalovanému domáhal náhrady za bolesť 9.689,40 eur, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 16.610,40 eur a nároku za zásah do práv žalobcu na zdravie, súkromie a osobný život 73.780,20 eur; okrem toho si uplatnil úrok z omeškania z 100.000,- eur od 23.12.2014 do zaplatenia.
2.Žalobca proti uplatnenej náhrade za bolesť sčasti 4.638,40 eur vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že zdravotný stav žalobcu bol ustálený 5.11.2013 a preto si tento nárok mohol uplatniť do 5.11.2015. Žalobca proti uplatnenej náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia sčasti 7.997,60 eur vzniesol námietku premlčania z dôvodu, že zdravotný stav žalobcu bol ustálený 5.11.2014 a preto si tento nárok mohol uplatniť do 5.11.2016. Žalobca okrem toho namietol zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia, ktoré považoval za neprimerané, keďže hybnosť dolnej končatiny žalovaného obmedzuje len pri športových aktivitách. Okrem toho žalovaný vzhľadom na svoje osobné pomery žiadal znížiť priznanú náhradu škody. Žalovaný uviedol, že priznanie nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je obchádzaním zákona o náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.
3.Súd vykonal všetky stranami navrhnuté dôkazy, a to čl. 14 - 15 trestný rozkaz, čl. 16 - 21 lekárske správy, čl. 25 - 26 lekársky posudok, čl. 27 - 32 lekárske správy, čl. 33 - 34 prepúšťacia správa, čl. 35 - 40, rozhodnutie o invalidnom dôchodku, čl. 46 - 53 znalecký posudok, čl. 54 - 55 výsluch žalovaného z trestného konania, čl. 57 - 60 korešpondencia, čl. 87 - 88 lekárske správy, čl. 89 - 91 pracovná zmluva,

čl. 92 ukončenie pracovného pomeru v skúšobnej dobe, čl. 105 a 108 otázky advokáta žalovaného a odpovede ošetrujúceho lekára, čl. 115 - 119 fotografie, čl. 134 - 160 znalecký posudok, čl. 163 - 168 vyjadrenie a odpoveď znaleckej organizácie, výsluch svedkov K., M., O., J. a Z., výsluch žalobcu a žalovaného. Z vykonaného dokazovania vyplynulo nasledovné:
X.Medzi stranami nebolo sporné a z trestného rozkazu (čl. XX - XX) a znaleckého posudku (čl. 134 - 160) vyplýva nasledovné: Žalovaný 21.1.2012 v Prievidzi napadol žalobcu tak, že ho strhol na zem, čím mu spôsobil zlomeninu pravého členka. Zranenie si vyžiadalo (i) operáciu 21.1.2012, za čo je počet bodov 180, ktorý treba zvýšiť na 270 pre zvýšený sekundárny pohyb fragmentov, pseudoartrózu a zlomenie skrutiek a (ii) operáciu 24.4.2013, za čo je počet bodov 180, ktorý treba zvýšiť na 360 pre infekciu, odobratie kostných štepov, migráciu skrutiek a ďalšiu operáciu 16.10.2013. Teda počet bodov náhrady za bolesť je 630. Tieto zranenia spôsobili žalovanému úplnú (i) stuhnutosť pravého členkového kĺbu v pravouhlom postavení, za čo je počet bodov 250, ktorý treba zvýšiť na 400 vzhľadom k veku poškodeného v čase úrazu a možnosti spoločenského uplatnenia, (ii) trvalé poúrazové poruchy krvného a lymfatického obehu pravej nohy, za čo je počet bodov 100, ktorý treba zvýšiť na 160 vzhľadom k veku poškodeného v čase úrazu a možnosti spoločenského uplatnenia, (iii) rozsiahle plošné jazvy po operáciách v rozsahu 5 až 30 cm, za čo je počet bodov 30 a (iv) vážne duševné poruchy, za čo je počet bodov 130. Teda počet bodov náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia je 720. Komplexne bolo možné bolesť žalobcu ohodnotiť 5.11.2013 a sťaženie spoločenského uplatnenia 5.11.2014. Následky úrazu žalobcovi znemožňujú vykonávať športovú činnosť a manuálnu prácu s potrebou zmien polohy tela (čupnutie, postavenie na špičky, prechádzanie sa na dlhšiu vzdialenosť).
5.Z výsluchu svedkov K., M., O., J. a Z. vyplynulo, že vzťahy žalovaného s jeho priateľmi po úraze ochladli, prestal sa s nimi stretať a chodiť na dovolenky, vyhľadával ich len, keď potreboval požičať peniaze alebo nájsť prácu. Žalovaný bol pred úrazom všestranne športovo založený (lyžovanie, cvičenie, plávanie, futbal) a venoval sa manuálnym prácam (práca vo vinohrade, stavebné práce, opravy áut), čo mu po úraze jeho zdravotným stavom nie je umožnené. Žalobca si pre obmedzenie svojho zdravia nemôže nájsť stále zamestnanie, hoci pred úrazom bol riadne zamestnaný ako automechanik. Jeho pracovná schopnosť je znížená o 55 %. Poberá čiastočný invalidný dôchodok, ktorého výška v roku 2013 bola 184,70 eur. Náklady jeho domácnosti, v ktorej s ním žije jeho manželka a dcéra, sú hradené prevažne z príjmu jeho manželky. Žalovaný sa nemôže plnohodnotne zúčastňovať na výchove svojej dcéry, ktorej nestíha pri prechádzkach a športových činnostiach. V dôsledku zmien psychiky sa žalovaný voči manželke uzaviera, nerozumie jej a v komunikácii na ňu reaguje agresívne.
6.Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.
7.Podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona kto inému úmyselne ublíži na zdraví, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až dva roky.
8.Podľa § 444 Občianskeho zákonníka pri škode na zdraví sa jednorazove odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.
9.Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o bolestnom“) sťaženie spoločenského uplatnenia je stav v súvislosti s poškodením na zdraví, ktoré má preukázateľne nepriaznivé následky pre životné úkony poškodeného, na uspokojovanie jeho životných a spoločenských potrieb alebo na plnenie jeho spoločenských úloh.
10.Podľa § 10 ods. 4 prvá veta zákona o bolestnom bodové hodnotenie za sťaženie spoločenského uplatnenia môže posudzujúci lekár primerane zvýšiť až na dvojnásobok vzhľadom na obmedzenie alebo stratu možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a v spoločnosti, ktorú mal vo veku, v ktorom utrpel poškodenie na zdraví.
11.Podľa § 5 ods. 1 zákona o bolestnom pri určení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť alebo sťaženie spoločenského uplatnenia ohodnotilo v lekárskom posudku (§ 7 a 8).
12.Podľa § 5 ods. 2 zákona o bolestnom výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa odseku 1, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na celé desiatky korún smerom nahor.
13.Opatrením Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, ktoré bolo publikované oznámením č. 20/2012 Z.z. bola stanovená výšku náhrady za bolesť a výšku náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za jeden bod v roku 2012 na 15,72 eur.

14.Podľa § 5 ods. 5 zákona o bolestnom v prípadoch hodných osobitného zreteľa, akým je uznanie invalidity, môže súd náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia zvýšiť najviac o 50%.
15.Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení a z ustanovení právnych predpisov je žaloba čiastočne dôvodná. Žalovaný svojím protiprávnym konaním postihovaným § 156 ods. 1 Trestného zákona konal tak, že žalobcovi spôsobil poškodenie zdravia. Preto podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi a ktorá spočíva v jeho bolesti a sťažení spoločenského uplatnenia podľa § 444 Občianskeho zákonníka. Škoda bola v dokazovaní určená pri náhrade za bolesť na 630 bodov a pri náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia na 720 bodov. Preto podľa § 5 ods. 2 zákona o bolestnom výška náhrady za bolesť predstavuje 9.903,60 eur (15,72 eur x 630 bodov) a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 11.318,40 eur (15,72 eur x 720 bodov).
16.Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že vzťahy žalovaného s jeho priateľmi po úraze ochladli, prestal sa s nimi stretať a chodiť na dovolenky; vyhľadával ich len, keď potreboval požičať peniaze alebo nájsť prácu. Žalovaný bol pred úrazom všestranne športovo založený (lyžovanie, cvičenie, plávanie, futbal) a venoval sa manuálnym prácam (práca vo vinohrade, stavebné práce, opravy aút), čo mu po úraze jeho zdravotným stavom nie je umožnené. Žalobca si pre obmedzenie svojho zdravia nemôže nájsť stále zamestnanie, hoci pred úrazom bol riadne zamestnaný ako automechanik. Jeho pracovná schopnosť je znížená o 55 %. Poberá čiastočný invalidný dôchodok, ktorého výška v roku 2013 bola 184,70 eur. Žalovaný sa nemôže plnohodnotne zúčastňovať na výchove dcéry, ktorej nestíha pri prechádzkach. V dôsledku zmien psychiky sa žalovaný voči manželke uzaviera, nerozumie jej a v komunikácii na ňu reaguje agresívne. Tieto skutočnosti odôvodňujú posúdenie sťaženia spoločenského uplatnenia žalobcu ako prípadu hodného osobitného zreteľa podľa § 5 ods. 5 zákona o bolestnom, keďže je zrejmé, že žalobca bol výrazne obmedzený v tých oblastiach života, ktoré tvorili prevažnú časť jeho osobného sebauplatnenia pred úrazom. Žalobca bol pred úrazom manželom, otcom, manuálne pracujúcou osobou, ktorá sa vo voľnom čase realizovala predovšetkým fyzickou prácou a športom. Poškodenie zdravia žalobcu sa dotklo všetkých častí jeho osobného sebauplatnenia, a preto ide o prípad hodný osobitného zreteľa. Vzhľadom na uvedené súd rozhodol tak, že náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa § 5 ods. 5 zákona o bolestnom zvýšil z 11.318,40 eur o čiastku 3.778,- eur, čo predstavuje 33,38 %. Takéto zvýšenie zodpovedá tomu, že žalobca utrpel úraz vo veku 40 rokov, v čase, keď už bol manželom a otcom a vo veku, v ktorom šport prestáva byť rozhodujúcom prvkom sebauplatnenia človeka. Preto nebolo dôvodné navýšenie o žalobcom žiadaných 50 %, keďže si možno predstaviť prípady, pri ktorých by obdobné zranenie predstavovalo závažnejší zásah do osobného a spoločenského života poškodenej osoby. Hovoriť možno najmä o podobne športovo a manuálnou prácou zameraných mladších, slobodných a bezdetných mužoch, pri ktorých by obdobné poškodenie zdravia mohlo viesť k omnoho väčším a dlhšie trvajúcim zásahom do ich pracovného a športového života, prípadne do výraznejšieho obmedzenia možnosti založenia si vlastnej rodiny.
17.Vychádzajúc z uvedeného súd rozhodol tak, že žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému 25.000,- eur, čo je súčet náhrady za bolesť 9.903,60, náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 11.318,40 eur a zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 3.778,- eur.
18.Na zaplatenie celého v žalobe uplatneného nároku žalobca vyzval žalovaného podaním žaloby, ktorá bola žalovanému doručená 16.12.2014. Preto sa žalovaný dostal do omeškania so zaplatením priznanej istiny 17.12.2014, a to podľa § 563 Občianskeho zákonníka v spojení s § 41 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Preto je žalovaný povinný žalobcovi okrem istiny zaplatiť podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka aj úrok z omeškania v sadzbe 8,05 % ročne podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania predstavovala 0,05 % ročne.
19.V prevyšujúcej časti o zaplatenie 75.000,- eur súd žalobu zamietol. Primárne sčasti o zaplatenie 1.219,80 eur z dôvodu, že nepovažoval za dôvodné zvýšenie sťaženia spoločenského uplatnenia až o 50 % tak, ako žiadal žalobca. Predovšetkým však súd zamietol žalobu v tej časti, v ktorej sa žalobca domáhal svojich domnelých nárokov podľa § 11 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy v spojení s § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch. Z ustanovenia § 11 Občianskeho zákonníka vyplýva, že život, zdravie a súkromie a nepochybne i uplatnenie fyzickej osoby v živote a v spoločnosti (§ 10 ods. 4 a § 2 ods. 2. § 5 ods. 5 zákona o bolestnom) sú chránené zákonom pred zásahmi, ktoré majú za následok poškodenie zdravia. Ochrana týchto hodnôt je však osobitným spôsobom upravená § 444 Občianskeho zákonníka, ktorý pre prípad protiprávneho poškodenia zdravia vytvára osobitné nároky na odškodnenie

bolesti a sťaženia spoločenského uplatnenia, pričom podrobnosti týkajúce sa týchto nárokov stanovuje zákon o bolestnom, ktorého ustanovenia sa konštruované tak, že umožňujú i zohľadnenie ostatných zložiek života fyzickej osoby, akými sú jej ľudská dôstojnosť, súkromie, rodinný, pracovný a spoločenský život. Tieto osobitné ustanovenia § 444 Občianskeho zákonníka a zákona o bolestnom, osobitne jeho ustanovenia § 10 ods. 4 a § 5 ods. 5 vytvárajú špeciálny zákonný rámec na úhrnné odškodnenie všetkých zložiek ujmy, ktorá vzniká pri poškodení zdravia. Tieto osobitné ustanovenia vylučujú použitie všeobecných, deklaratórnych a predovšetkým na ochranu celkom inak osobitne zákonom nechránených hodnôt fyzickej osoby zameraných ustanovení § 11 a § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Ustanovenia § 444 a zákona o bolestnom sú oproti ustanoveniam § 11 a § 13 ods. 2 osobitnými ustanoveniami, a preto vylučujú použitie týchto všeobecných noriem.

20.Preto nemožno súhlasiť s právnym názorom vyjadreným v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.5.2014, sp.zn. 7Cdo/65/2013, v ktorom sa konštatuje, že „zo zákona o bolestnom vyplýva, že zmyslom náhrady za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia je poskytnúť peňažnú náhradu za ujmu spôsobenú zásahom do telesnej integrity fyzickej osoby. Z nich, ani zo zásad na hodnotenie bolesti (§ 9 zákona o bolestnom), zásad na hodnotenie sťaženia spoločenského uplatnenia (§ 10 zákona o bolestnom), ale ani zo sadzieb bodového ohodnotenia (príloha 1. zákona o bolestnom) nie je možné vyvodiť, že by sa náhrada za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia poskytovali za ujmu, ktorá premieta do psychickej sféry fyzickej osoby a do jej postavenia v spoločnosti.“ Uvedený názor je nesprávny a opomína vyššie uvedené ustanovenia § 10 ods. 4, § 2 ods. 2 a § 5 ods. 5 zákona o bolestnom, ktoré explicitne umožňujú zohľadniť osobitosť poškodenia zdravia s ohľadom na osobitosť konkrétnej na zdraví postihnutej fyzickej osoby. Rovnako nemožno súhlasiť s tým, že príloha k vyhláške nezohľadňuje psychickú sféru poškodenej osoby, čo je osobitne zrejmé i v tomto prípade, keď sa žalobcovi poskytuje náhrada za bolesť spočívajúca v jeho vážnych duševných poruchách. Právny názor uvedený v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je nesprávnym únikom zo zákonom objektivizovanej náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia do roviny subjektivizmu všeobecných, relatívne neurčitých noriem § 11 a § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. V ostatnom treba odkázať na argumenty uvedené v rozsudku Krajského súde v Trnave tak ako sú citované v uvedenom rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, ako aj na argumenty obsiahnuté v rozsudku Krajského súdu v Prešove z 30.9.2013, č.k. 16Co/107/2013 <http://merit.slv.cz/16Co107/2013>-517 tak, ako naň odkazuje Ústavný súd Slovenskej republiky v rozhodnutí I. ÚS 426/2014 <http://merit.slv.cz/I.US426/2014>-31, v ktorom rozhodol tak, že právny názor, podľa ktorého popri nároku na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenie nie je daný nárok na ochranu osobnosti v dôsledku poškodenia zdravia, je ústavne konformný.

21.Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia neboli dôvodné námietky žalobcu, ktorými namietal premlčanie uplatnených nárokov. Zo žaloby a jej zmien je zrejmé, že žalobca vychádzal z nesprávnej právnej predstavy o tom, že popri nároku na náhradu za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia si možno uplatniť i náhradu nemajetkovej ujmy. Na strane druhej však žalobca jasne vyjadril, že z dostatočne konkretizovaného poškodenia zdravia si proti žalovanému vyvodzuje nárok na zaplatenie 100.000,- eur, pričom žaloba bola podaná 1.12.2014. Podstatu svojej žaloby žalobca svojimi zmenami žaloby z 9.3.2015 a 7.11.2016 však nemenil, keďže šlo len o prispôsobenie jeho právnych predstáv výsledkom dokazovania a nie o rozšírenie žalobou uplatnených nárokov. I keď išlo o zmenu žaloby, keďže išlo o podstatnú zmenu, či skôr konkretizáciu skutkových tvrdení, treba dospieť k záveru, že nároky žalobcu na náhradu za bolesť a náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia boli uplatnené už doručením žaloby 1.12.2014. Preto podaním žaloby na súde 1.12.2014 sa podľa § 112 Občianskeho zákonníka prerušilo plynutie premlčacej doby, ktorá v prípade nároku na náhradu za bolesť začala plynúť 5.11.2013 a v prípade náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia 5.11.2014, kedy bolo možné tieto dve samostatné zložky komplexne ohodnotiť. Nedošlo k premlčaniu práva žalobcu na náhradu škody, keďže neuplynula premlčacia doba dvoch rokov tak, ako je stanovená v § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

22.Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný nemal priamy úmysel spôsobiť žalobcovi poškodenie zdravia a o to, že žalovaný spláca viacero svojich záväzkov po splatnosti. Tieto skutočnosti nemožno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý by bolo možné dôvodne priznanú náhradu škody znížiť podľa § 450 Občianskeho zákonníka. Predovšetkým to neodôvodňujú pomery žalobcu, ktorému bola škoda spôsobená a ktorého samotný prípad poškodenia zdravia treba považovať za prípad hodný osobitného zreteľa. Žalovaný môže v ďalšom živote dosiahnuť príjem, ktorý mu zabezpečí splatenie jeho dlhov, no ujma spôsobená žalobcovi na jeho zdraví je trvalá a závažná.

23.O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keďže žalovaný mal úspech sčasti o zaplatenie 25.000,- eur a v prevyšujúcej

časti o zaplatenie 75.000,- eur bola žaloba zamietnutá. K tomu došlo len v dôsledku nesprávnej právnej predstavy, pričom skutkové tvrdenia boli medzi stranami po vykonaní znaleckého dokazovania nesporné. Preto nebol dôvod na to, aby súd náhradu trov konanie rozdeľoval. Osobitne súd prihliadol na to, že žalobca bol poškodený na zdraví trestným činom žalovaného.
24.Žalobca bol v konaní oslobodený od platenia súdnych poplatkov. Preto je žalovaný podľa § 2 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch povinný zaplatiť súdny poplatok za žalobu v sadzbe 6 % z 25.000,- eur, teda 1.500,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáhal.
Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.